

04.01.1942, page 3

מנתבָּם למערבה

מגדי מטה אביב שוגג כשבוע בשבינט
חאלפית יפל יד יתפללים, אוקס, היה
למגיד' כדי לומר קדיש לאבא חקיה
נדיש נדע לאושטשונת אמן מזוין
בבית כנסת אלא שגאר דיא בכל ימיה
השביעי. מתפללים שם רק בשבותה.

אותו אדם סדר בימיה החול לרמת רחל
(مشק עקיבא זגאודה), של העתודאות
הכללית. שנמאים שם תשעה גולים זק-

נים של חבריו אקבצתה ויחד אתם מתפלל
בזאבור.

למעשה היה בית הכנסת ש.חאלפית'
טניו מאומצם גם נביל שבת ולמגבת
בשעת תפילה שחרית דין רק בצערים איש
יחד עם כל הנזרים'.

השאלה, איך נשאלת: הייתן שבשׁ
כונת בת מאיים מטעחות על יד עיר
הקדש ירושלים לא ימزاו אף מבין
זקנים גורים עשרה אנשים למנון בעירה.
מי אחראי לתקלה כזאת ומיל אחראי כל

כך.

ישראל ריגוליאנט

— לתשותה לב חברת גור —
ואבל תלוי במול ואפיו... גפרורים.

יוזע עם מהיר מיצרים אחרים ואמר
מהיר וגפורים. אולם אם במינים
אחרים רק ואמר מהיר וכמות הסתורה
או משקל נשאר כמו שהיא, אחר למורי
המצב בוגע לגפורים. לא רק שהמיר
עלזה אלא הנסיבות שביקפה אף היא נתן
מעטן.

נאמן האחרון צדים אנו לסתעה מיוחדת
במיןה. אתה קונה קופסת גפרורים אתה
מואה כסמים ריקים ללא גפרות יותר
מגפורים. על פי רוב נמצא בקופה תתי
כונת של כסם שבור.

אין נט פלא שציבור הקניים רוגז על
הגולות חbeta "גור" ומתחלא עלייה שני
תנת להוציא צל עצמה שם רע ומילא
זה מניא שיחלו מהשתמש בוגפורים
אליה ולהשתמש במקומם במצרים.

חוובה מוטלת, איפוא, על הנהלת החברה
لتكون מיד עול זה שנעשה כלפי ציבור
הקטנים ואף כלפי עצמה.

ג.

בקשר עם רמודעה שנטרסמה בעתו
הרבוקר" מיום טז כסלו (5.12.41) שבת
מוזמן (ה) מרטנפלד) דוב הדסאי רבנים
לבן דינה רבתי דמתא יפו — אלו, בטור
מוועצה דתית שנבחרו צל ידי הציבור
היהודי תושבי שכונות היהודיות בשטח
יפו, באספה הכללית שהתקיימה ביום כ'
סינ-תש"א בנווכות הרבנות הראשית של
תל אביב ויט. מתבבדים בהזה להודיע בר-

כימ: ב. פרנק

מחבתנו, איפוא להודיע ולזהיר שביל
יעז רב בישראל להצראף למתחדלים
להגנים עוד פילוגים נספחים בענין רבי
נות, מה שגורם רק לאפקציות בטחת החתי.
המouceaza הדתית של חסונות
העכריות בשטח יפו. היושב ראש